

en genitiform, men ändelsen är i hvarje fall oriktig och grammatiskt omöjlig. Första ledet måste vara *Svan-*, som ofta förekommer i nord. kvinnonamn (jfr Munch, Saml. Afh. IV, 176); närmast låge **Svanheiðr* eller **Svanríðr*, hvilka förbindelser dock icke synas förekomma annars; *Svanfríðr* brukas ännu på Island.

Sfengos (Σφέγγος, Skylitzes, Cedrenus p. 710, under år 1016) måhända = fno. *Sveinki* (*SAINHI* L. 947)? eller *Sveinungr* (*SUAINUNKR* L. 917, Söderml.); i diplom ofta *Svenunger* o. dyl., se t. ex. SRP reg.; *Sweungh* Silfverst. D. 636?

Sfenkelos (Σφέγκελος Leo Diac. p. 144), **Sfangelos**, **Sfangelos** (Σφάγγελος, Σφάγελος Skylitzes, Cedrenus p. 672) rysk här-förare, helt visst densamme, som i de ryska källorna kallas *Svén-geld* eller *Svénald* (se d.).

Sfirka (944), **Sfir** eller **Sfirky**? (d:o, i possessif form *Sfirkov*) = fno. *Sverkir*, ofta i Sverge (*SIRKIR* L. 1188), äfven i Norge (jfr Aasen 38), där man dock liksom på Island föredrog formen *Sörkvir* (jfr Munch, Saml. Afh. IV, 177).

Sineus (862) synes på slaviska betyda »Blåskägg» (*sine-* + ry. *us*, forsl. *as*); då ett dylikt namn emellertid är fullkomligt oslaviskt, har formen helt visst uppstått genom en folketytologisk ombildning af fno. *Signiutr*, *Signjótr*, ett namn, som ofta förekommer i Upland, men knappast någon annanstädes: *SIKNIUTR* L. 204, 360 (= Dyb. St. 70). 669 (= Dyb. U. 58), *SIKNIOT* L. 500 (= Dyb. St. 144); *SIHNIUTR* Steph 620 (= L. 269, Dyb. St. 271 *SÁIH*); *SIHNIUTA* L. 214 (= Dyb. U. 189). *Signiatus* DS I, 530.

Sinko Borič, **Isino Kobirič**, **Isin'ko Birič** (944), förärfvad namn.

Sludy (944) = *Slóði*; allmänt i Södermanl. och Upl., annars okänt som personnamn. Från Söderml. *SLOPI* L. 916. 953 (= Steph. 741); Dyb. 8:o 41; *SLOPA* oblik form, smst. 83; L. 966 (= Säve, Sigurdsristningarna å Ramsundsberget och Gökstenen, Vitterhets — — Akademiens handl. XXVI, 1869, s. 356). Från Upl.: *SLUPI* L. 280; *SLUPA* acc. Dyb. U. 142 (= L. 93). Eljes endast en gång som tillnamn, Rygh. 59.